

Havde vor første Udgave vagt Interesse, saa havde Nr. 2 ikke høvet Stemningen mindre blandt vore Læsere, og det er en indre Betsyrkelse at vi faar slaaende Beviser for, at Arbejdet ikke er helt spildt. Rygtesmedene har slaaet paa de mest utrolige Traade m. H. t. vort Organs Oprindelse; men vor Pointering af, at vi naturligvis ikke vilde løbe den Risiko at plasere vort Trykkeri i Grindsted, staar stadig ved Magt.

Det vil være betryggende for Efterkrigstidens ledende Mænd at erfarer den Reaktion vi har skabt inden for Rækken af nuværende og tidligere Vandelarbejdere og Vognmænd. Det kan fastslaaes, at d'Herz'er er indeforstaaet med hvilke Planer man vil føre ud i Livet, naar deres Dag kommer. Belønningener givetvis fastsat, og den er uomtvistelig En saadan Skændsel det er at "tjere" Tyskernes beskidte Penge, er faldet alle vi andre for Brystet, og for ikke yderligere at forværre deres Sag, maa vi anbefale vore Bys Børn at indstille deres Virksomhed ved det Ragnarok, Tyskerne har skabt i Vandel, hellere i Dag end i Morgen.

Da det ikke er Kotyme, at vi farer med overdreven og unødigt Diskretion, generer vi os ikke for at publicere yderligere Enkeltheder, og for at have en særlig fed Steg i Baghaanden, har vi hidtil undladt at nævne Vognmand Edvard Jacobsen, Vestergade 27. Men gæmt er ikke glemt og han er blandt dem, der er indstillet til Dom. Hans utiltalende Hældning karakteriseres godt derved, at han ikke engang selv gider køre i Vandel men har lejet Chauffør til dette Job. Hvis samme Chauffør, der maa betragtes som Hæler, foruden Pengene kan skaffe diverse Nydelsesmidler til Hr. Driftsleder Jacobsen kan dennes Tilværelse næsten blive misundelsesværdig.

Det vilde være en national Skødesynd ikke at nævne en Herre, som af og til er Passager i Edvard Jacobsens Dil, nemlig Inspektør H. J. Larsen, bedre kendt under Navnet Grev Lazsky. Mand af hans Slags samt Landinspektører, der i Forvejen har deres paa det tørre, og som oven i Købet sætter en Ære i at være afholdt i den brede Befolkning, burde paa Forhaand have indset det taabelige i Vandelforstagendet; men Forholdene er maaske blevet forandret nu, siden Lederskiftet har fundet Sted, og Navnet Todt's Indfindelse kan maaske influere paa Hr. Larsens Indstilling over for Virksomheden. For hans vedkommende ser vi iøvrigt ingen Udvej saa han kan næsten lige saa godt køre Løbet til Ende, saa Eftertiden opfinde Afstraffelsesmetoder for Krigsforbrydere af hans Art.

En hel anden Kategori af Sengegrundske Medborgere findes paa Landet blandt den, der sælger deres Produkter fortrinsvis Æg og Kar tofler, til Tyskerne. Stands denne Trafik øjeblikkelig, eller De vil blive ekskluderet af Samfundet. Det kan ikke skjules og vil i Længden ikke blive skjult, hvem det drejer sig om. Det lader jo ikke til, at Landboern i Almindelighed generer sig for at afhænde deres gode Heste til Tyskeropkøberne, der i Reglen ikke ser saa nøje paa Priserne, selv om disse er dalet flere Hundrede Kroner sammen med Tyskernes saakaldte Krigslykke. Denne Form for Undergravning af vort Lands økonomiske Stilling maa vi Danske afgjort tage Afstand fra, og forøvrigt stikker det en i Hjertet, at Landmændene kan nænne at afse deres Heste til det Formaal. Naar man ved, hvordan Tyskerne kan mishandle Mennesker, skulde man ikke tænke, at de gaar af Vejen for en Smule Dyrplageri. Sørg for at kun det danske Marked bliver forsynet med det fornødne Antal Slagtedyr. Hvis De er klar over, at det Dyr, De har leveret vil havne i Tyskland er De med til at forværre hele Samfundets økonomiske Silling, og De selv faar et plettet Rygte!